

Til kapitel 13.

Straffebestemmelser.

Under de nordiske drøftelser har der fra de andre landes side været rejst spørgsmål om opstilling af egentlige straffenormer med angivelse af gerningsindhold for hver enkelt overtrædelse af loven og straffen for samme eller henførelse af overtrædelse af hver enkelt af lovens bestemmelser til sin bestemte strafferamme, således at der indførtes flere strafferammer, til hvilke alle overtrædelser af loven kunne henføres. Fra dansk side har man imidlertid foretrukket — bortset fra de særlige regler om luftfartstjeneste efter spiritusnydelse — at fastsætte én almindelig fælles strafferamme for overtrædelse af lovens bestemmelser. Begrundelsen herfor er, at det erfaringsmateriale fra det praktiske retsliv, der står til rådighed, er yderst begrænset, og det er derfor vanskeligt på forhånd nøjagtigt at vide, hvor strengt den enkelte lovovertrædelse skal bedømmes.

I øvrigt stemmer forslaget på dette punkt overens med nyere særlovgivning af tilsvarende art, jfr. således § 69 i færdselslov nr. 153 af 24. maj 1955. Det er i øvrigt klart, at der ikke er gjort udtømmende op med strafbare forhold ved luftfartsloven, men at straffelovens almindelige regler, herunder navnlig bestemmelserne om alment farlige forbrydelser og forbrydelser mod liv og legeme, må finde anvendelse ved siden af luftfartslovens regler.

I de retssager, der hidtil har foreligget, ses der kun i ét tilfælde at være idømt frihedsstraf og ellers straf af bøde, og det må forventes, at den normale straf for overtrædelse af loven i fremtiden vil blive bøde, og at man kun i grove tilfælde vil komme op på frihedsstraf. Når der alligevel for overtrædelse af loven er fastsat et så højt straffemaksimum som fængsel i 2 år, hænger det sammen med, at straffereglerne derved, for så vidt angår maksimum, vil blive ens i de nordiske stater; man har derved undgået, at der ved lovgivningen på forhånd sker begrænsning af muligheden for en fælles udvikling af straffehandvælsen inden for luftretten i Norden.

For så hurtigt som muligt at opnå en ensartet behandling af kommende overtrædelser af luftfartsloven og navnlig for at sikre, at luftfartsvesenet får lejlighed til til brug for sagerne at afgive erklæring om farligheden af de enkelte overtrædelser, herunder navnlig om, hvorvidt disse måtte have medført, at luftfartssikkerheden er blevet bragt i fare, er det hensigten at opretholde den gældende administrative forskrift om, at alle sager vedrørende

overtrædelse af luftfartsloven og de i medfør af samme udfærdigede bestemmelser, forinden sagen fremmes til dom, forelægges luftfartsvesenet til udtalelse af vedkommende anklagemyndighed. De tilfælde af overtrædelse af loven, som navnlig kan tænkes at bringe luftfartssikkerheden i fare, vil være overtrædelse af sikkerhedsbestemmelserne i kapitlerne om luftdygtighed og bestemmelserne om lufttrafik m. v.

Til § 149.

Bestemmelsen i stk. 1 indeholder nogle almindelige regler om straf for overtrædelse af luftfartslovens bestemmelser om alkoholindtagelse i forbindelse med tjeneste ombord på et luftfartøj. Den almindelige straf er hæfte eller fængsel indtil 2 år, og kun under særligt formildende omstændigheder kan straf af bøde anvendes. Den strenge straffebestemmelse gælder, hvad enten den pågældende har nydt spiritus i et sådant omfang, at han er ude af stand til at gøre tjeneste på betryggende måde, eller han har en alkoholkoncentration i blodet, der er højere end den efter reglen i § 50, stk. 1, tilladte. Det skønnes at være af stor betydning, at man under alle forhold har samme strenge strafferegulering, og dette stemmer da også med de resultater, der nåedes på det nordiske møde om trafikalkohol i februar 1955.

Efter stk. 2 finder samme straffebestemmelse anvendelse på jordpersonellet, for så vidt dette er omfattet af de strenge bestemmelser om spiritusnydelse. Idet der herom henvises til bemærkningerne til § 74, skal det kun tilføjes, at det vil være uhyre vanskeligt at arbejde med forskellige strafferammer for forskellige grene af luftfarten.

Stk. 3. Der henvises til de indledende bemærkninger til kapitlet.

Stk. 7 indeholder en processuel regel, der svarer til den for behandlingen af sager angående overtrædelse af færdselsloven gældende, jfr. denne lovs § 69, stk. 2.

Til § 150.

Bestemmelsen er ny. Man har anset det for overordentlig vigtigt at indføre bestemmelser om frakendelse af retten til at gøre tjeneste på et luftfartøj samt i stilling inden for luftfarten (som nærmere i § 74 omhandlet). Med den udvikling, som luftfarten har været undergivet, og den betydning, luftfarten i dag har i samfundet, er det nødvendigt at kunne frakende en person retten til at gøre tjeneste som anført såvel ud fra præventive som ud fra penale synspunkter.

Stk. 1 indeholder en regel om obligatorisk frakendelse af retten, svarende til færdselslovens. Reglen er udformet på en sådan måde, at retten til